

[Bjørn Poulsen.]

ulige konkurrence, som de danske værfter er i?»

(Spm. nr. 333).

Handelsminister Ivar Nørgaards svar (30/6 77):

Allerede i maj 1977 har jeg med Nationalbanken og Skibskreditfonden truffet aftale om et arrangement, hvorefter der er skabt praktiske muligheder for, at et dansk værft, som i forhandling om eksportordrer stilles over for konkurrerende tilbud fra et udenlandsk værft baseret på statsstøttet eksportkredit på gunstigere vilkår end de ifølge OECDs eksportkreditaftale for skibe tilladte, bliver i stand til at tilbyde eksportkredit på tilsvarende vilkår.

Som det fremgår af mit brev af 21. juni 1977 til folketingets erhvervsudvalg, har regeringen efter indstilling af 1. juni 1977 fra handelsministeriets kontaktudvalg vedrørende skibsværftsindustrien besluttet at søge gennemført en midlertidig gunstigere kreditordning for danske redere, der kontraherer ved danske værfter. Den påtænkte ordning går ud på, at danske redere, der kontraherer skibe ved danske værfter for levering inden udgangen af 1980, vil kunne opnå 10-årige lån for 80 pct. af kontraktsummen til den for den særlige skibskredit gældende rente (8 pct. p.a.) imod de for tiden gældende regler, der kun åbner mulighed for 70 pct. lån over 7 år (OECD- og EF-reglerne). Nationalbanken har over for mig erklæret sig villig til at medvirke til ordningens gennemførelse.

Der er for nylig fra dansk side taget kontakt med EF-Kommissionen med henblik på snarest muligt at opnå en dansk undtagelse fra reglerne i EFs skibsbygningsdirektiv, som er nødvendig for ordningens iværksættelse.

Endvidere kan jeg oplyse, at der i den ovenomtalte indstilling fra handelsministeriets kontaktudvalg vedrørende skibsværftsindustrien var foreslået en række andre foranstaltninger til afhjælpning af værfternes vanskelige situation. Regeringen er positivt indstillet herpå og vil søge disse foranstaltninger gennemført i størst muligt omfang i forbindelse med de forslag til fremme af beskæftigelsen, som regeringen agter at fremsætte i folketinget i august d.å.

Hensigten med de her omtalte foranstaltninger på værftsområdet er så vidt muligt at forhindre, at den uundgåelige nedgang i værfternes nybygningsproduktion i de kommende år

bliver forholdsvis større i Danmark end i andre lande.

Af Bjørn Poulsen (SF) til boligministeren (23/6 77):

»Hvad agter ministeren at foretage i sagen om Brøndby Strand, nu da det har vist sig, at Brøndby kommune ikke ser sig i stand til at opfylde sin del af loven om hjælp til byggeriet Brøndby Strand?«

(Spm. nr. 334).

Boligminister Ove Hoves svar (4/7 77):

Efter at folketinget havde vedtaget den særlige Brøndby Strand-løsning ved loven af 30. marts 1977, gav boligministeriet den 31. marts 1977 tilsagn om at ville yde et statslån på knap 70 mill. kr. til Boligselskabernes Landsbyggefond til anvendelse ved den forudsatte omprioritering af bebyggelsen. Tilsagnet var betinget af, at Brøndby kommune også gav tilsagn om at yde det i loven forudsatte kommunelån til omprioriteringen.

Til trods for at der har været ført en række forhandlinger med Brøndby kommune, er det ikke lykkedes at opnå tilsagn fra kommunen om økonomisk medvirken, og kommunalbestyrelsen har på et møde den 8. juni 1977 truffet definitiv beslutning om ikke at ville medvirke.

Forudsætningerne for omprioriteringen er således ikke til stede, og det må herefter konstateres, at den løsning af bebyggelsens økonomiske problemer, som loven åbnede mulighed for, ikke kan gennemføres. I konsekvens heraf har boligministeriet tilbagekaldt tilsagnet om at yde det forudsatte statslån.

Jeg beklager stærkt den stilling, som kommunalbestyrelsen har taget til sagen, og som har gjort det umuligt at løse bebyggelsens problemer på den måde, folketingets flertal har givet tilslutning til.

Boligselskaberne har foretaget nogle beregninger til belysning af den forventede udvikling for bebyggelsen. Selskaberne skønner, at lejen, som i øjeblikket er 176 kr. pr. m² årligt, må forhøjes med 15 pct. i efteråret 1977, og at de største samlede indtægter for bebyggelsen derefter vil kunne opnås ved lejestigninger på 15 pct. årligt i de følgende år. Ved en årlig lejestigning af denne størrelse mener boligselskaberne, at bebyggelsen efter en årrække vil være bragt i økonomisk balance, og at prioritetsgæl-